

அத்தியாயம் 16

ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியம் அல்லது ஒப்புரவாகுதல்

இந்த ஊழியம் இராஜரீக ஆசாரியத்துவத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது-ஒப்புரவாகுதலை போதிக்க அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டுள்ளது-இந்த சந்தோஷ செய்தி ஏன் பாராட்டப்படுவதில்லை-இந்த ஊழியத்தின் பலன்கள்-துன்பமும் மகிமையும்-இது எப்படி விசுவாசத்தை சோதிக்கிறது-உண்மையுள்ளவர்கள் மட்டுமே வருங்கால ஒப்புரவாகுத-ன் வேலையில் பங்கு பெறுவார்கள்.

“மேலும் ஆரோனைப் போல தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய, ஒருவனும் இந்தக் கனமான ஊழியத்துக்குத் தானாய் ஏற்படுகிறதில்லை. அந்தப்படியே கிறிஸ்துவும் பிரதான ஆசாரியராகிறதற்குத் தம்மைத் தாமே உயர்த்தவில்லை.” - எபி 5:4,5

இயேசு கிறிஸ்துவை பிரதான ஆசாரியராகப் பெற்றிருக்கிற இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தினரே ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியத்திற்கும், ஒப்புரவாகுதலுக்கும் பங்கு பெறுகிறவர்களாவர். அனைத்து ஆசாரியர்களும் சுவிசேஷ யுகம் துவக்கி, முடியுமட்டும் தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு வழி நடத்தப்பட்டு, அவருக்குப் பிரியமான ப-களை செலுத்தி வருகிறார்கள். (ரோமர் 12:1) இவர்கள் கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்கு பங்காளிகளானதால், வரவிருக்கின்ற ஆயிர வருட அரசாட்சியிலும், மகிமையிலும் அவரோடு பங்கு பெற்று, மாபெரும் ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவார்கள்.

பிரதான ஆசாரியரின் கீழ் இயங்கும் உடன் ஆசாரியர்களாகிய இவர்கள், சுபாவத்தின்படி மற்ற மனுக்குல மாந்தரைப் போலவே கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளாக இருந்தார்கள். எனவே இவர்கள்

தேவனால் ஆசாரியர்களாவதற்கு அழைக்கப்படுமுன் தேவனோடு ஒப்புரவாக வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஏனெனில்,

“தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய, ஒருவனும் இந்தக் கனமான ஊழியத்துக்குத் தானாய் ஏற்படுகிறதில்லை.”

நமது மீட்பரும், பிரதான ஆசாரியருமானவரிடமிருந்து ஒப்புரவாகுதலை அடையும்வரை, நாம் அவரோடு கூட ப-யின் ஜீவியத்தில் இணைந்தவர்களாகவும், மத்தியஸ்தர்களாகவும், இணைந்து சீரமைப்பவர்களாகவும், அவரோடு ஒன்று சேர்ந்து ஒப்புரவாக்குபவர்களாகவும் அதிகாரமும், உரிமையும் பெற முடியாது. முழுமையான ஒப்புரவாகுதல் நிகழ்ந்த பிறகே இந்த உரிமை சலுகைகளைப் பெறமுடியும்.

புத்திர சுவீகாரத்தின் ஆவியைப் பெற்று, யார் யார் தேவ பிள்ளைகளும், ஆசாரியர்களுமாக ஆகின்றார்களோ, அவர்கள் அப்போதி-ருந்து ஒப்புரவாக்குத-ன் ஊழியத்தை அல்லது மறுசீரமைப்பின் பணியை அவரவர் வாய்ப்புக்கும், திறமைக்கும் ஏற்றபடி செய்ய ஆரம்பிக்கும்படி பரிசுத்த ஆவி தூண்டுகிறது. பிரதான ஆசாரியர் செய்ததைப் போன்று, பரிசுத்த ஆவியினால் வழிநடத்தப்பட்டு வருகிற ஒவ்வொருவரும் நன்கு அறிந்து உணர்ந்து இவ்வாறு சொல்வார்கள்:

“கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார், சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் (அகங்காரிகளுக்கும், கடின இருதயமுடையோருக்கும்ல்ல) சுவீசேஷத்தை அறிவிக்கக் கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார். இருதயம் நொறுங்குண்டவர் களுக்குக் காயங்கட்டுதலையும், ...கர்த்தருடைய அநுக்கிரக வருஷத்தை கூறவும்...” - ஏசா 61:1-2

இந்த அநுக்கிரக காலப்பகுதியில், கிறிஸ்து தந்த தகுதியினைப் பெற்று ஜீவப-செலுத்துகின்ற சிறுமந்தையாரின் ப-தேவனுக்குப் பிரியமானதாய் இருப்பதால் அதனை ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

அப்போஸ்தலர் பவுல், ஒரு ஆசாரியனாயிருந்து, கேட்கச் செவியுள்ளவர்களுக்கு, திருவசனத்தைப் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று பரிசுத்த ஆவியின் ஏவுதலால் அறிந்து, அவர் சந்தித்த “கேட்கச் செவியுள்ளவர்களிடத்தில்” நமது அருமை மீட்பர் “எல்லாரையும்

மீட்கும் பொருளாக” தம்மை ப-யாக கொடுத்த சத்திய செய்திகளை அறிவித்தார். அனைவரும் மறுசீரமைப்புக்குள்ளாகி, தேவனோடு ஒப்புரவாகி நீதியின் பாதையில் நடவுங்கள் என்றும் புத்திமதி கூறினார்.

இதைக் குறித்த அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை 2 கொரிந். 5:17-20 இல் காணலாம்.

“ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச் சிருஷ்டியாயிருக்கிறான், பழையவைகள் (பழைய பாவம், நோக்கம், எதிர்ப்புகள்) ஒழிந்து போயின. எல்லாம் புதிதாயின. இவையெல்லாம் (இப்புதிய சிந்தை) தேவனாலே உண்டாயிருக்கிறது. அவர் இயேசு கிறிஸ்துவைக் கொண்டு நம்மைத் தம்மோடே ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாகுத-ன் (கிரேக்கச் சொல் kattalage - ஒப்புரவாகுதல் ரோமர்5:11) ஊழியத்தை எங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். அதென்னவெனில், தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாகுத-ன் உபதேசத்தை எங்களிடத்தில் (இராஜரீக ஆசாரியக் கூட்டத்தார்) ஒப்புவித்தார்.”

“ஆனபடியினாலே, (தேவன் நம்மை அழைத்து, தமது நாமத்தினிமித்தம், ஆசாரிய ஊழியம் செய்யவும், தேவ தயையின் நற்செய்தியை அறிவிக்கவும் விரும்பினார்.) தேவனானவர் எங்களைக் கொண்டு புத்தி சொல்லுகிறதுபோல, நாங்கள் கிறிஸ்துவுக்காக (பிதாவின் பிரதிநிதியும், பிரதான ஆசாரியரும், நமது தலையுமாயிருக்கிறவர்) ஸ்தானாதிபதிகளாயிருந்து தேவனோடே ஒப்புரவாகுங்கள் என்று, கிறிஸ்துவினிமித்தம் உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம்.”

இந்த மகிழ்ச்சிகரமான, பாராட்டத்தக்க செய்தியை எல்லா வேதாகமப் பாட வகுப்புகளிலும் எல்லா இடங்களிலும் பொறுப்புணர்வோடு அறிவிக்கும்போது பொதுவாகவே அனைவரும் ஏற்க மறுக்கின்றனர். இவ்வாறு இராஜரீக ஆசாரியர்கள் புலம்புவதை ஏசாயா தீர்க்க தரிசி கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

“எங்கள் மூலமாய்க் கேள்விப்பட்டதை விசுவாசித்தவன் யார்? கர்த்தருடைய புயம் (தேவனின் வல்லமை, கிறிஸ்துவின் மூலம்) யாருக்கு வெளிப்பட்டது?” (ஏசா. 53:1; யோவா. 12:38)

இராஜரீக ஆசாரியர்களாகும்படி தேவனால் அழைக்கப்பட்ட அநேகரில், சிலருக்கு மட்டுமே இந்த செய்தி பலனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய ஒருவனும் இந்த கனமான ஊழியத்திற்குத் தானாய் ஏற்படுவதில்லை.

இச்சுவிசேஷத்தை பொதுவாக அனைவரும் மறுத-ப்பதற்கான காரணம் தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. ஏனெனில் மறுசீரமைப்புக்குள்ளாகி, தேவனோடு ஒப்புரவாகுதல் என்பது பாவத்திற்கு எதிரான செயல். ஆகவே தேவனோடு சமாதானமாகுதல் என்பது இழிவான ஆசைகளுக்கும் பலவீனத்திற்கும் எதிரான போராட்டமாகும். அதாவது பாவத்திற்கு அடிமைகளாயிருந்து அதற்கு ஊழியம் செய்து வந்த நிலையி-ருந்து முற்றிலுமாக மாற்றப்பட்டு நீதியின் ஊழியத்திற்கு மாறும் மாபெரும் செயல் நடைபெறுவதையே குறிக்கும். அநேகர் பாவத்தை வெறுத்து (பாவத்தின் அடிப்படைத் தன்மையி-ருந்தும், தீமையி-ருந்தும் விலகுதல்) தேவன் தம் பிள்ளைகளுக்காக வைத்திருக்கின்ற ஆசீரப் பெறவும், தேவனோடு ஒப்புரவாகவும் ஏங்குகின்றனர். இவர்கள் தங்களது பாவ வழிகளைவிட்டு, நீதியின் வழியில் நடக்க அடியெடுத்து வைக்கின்றனர். அவ்வாறு முயலும் போது இவர்களின் பலவீனங்கள் வெற்றி கொள்ள முடியாத அளவுக்குப் பெருகியிருப்பதை உணர்கின்றனர். முழு மனுக்குலமும் பாவத்தின் பிடியில் சிக்குண்டு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறது. இந்த அடிமைத்தனத்தி-ருந்து விடுதலை பெறும் வாய்ப்பு யாருக்குக் கிட்டுமெனில், இப்பாவப் பிடியி-ருந்து விடுதலை பெற்று இரட்சிப்படைய வேண்டும் என்று நாடித் தேடுபவர்களாயும், குருவாகிய இயேசுவின் சாட்சியத்திற்கு கவனமாய் செவி சாய்ப்பவர்களாயும் இருப்போருக்கேயாகும். நமது ஆண்டவரின் சாட்சியம் : “என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” என்பதேயாகும். ஒரே மத்தியஸ்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே, “வழியும், சத்தியமும், ஜீவனுமாயிருக்கிறார்.” அப்போஸ்தலர் கூறுகிறபடி, மாபெரும் விரோதியும், இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியுமாகிய சாத்தான், தப்பறையான கொள்கையினால் எண்ணிலடங்கா ஜனங்களின் மனதினை குருடாக்கி வைத்திருக்கிறான். ஆகையினால் அவர்கள் மீட்பரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்புரவாகுதலை உணர்ந்து

மனந்திரும்பவும், பாராட்டவும் முடியாமல் போகிறது.

இவ்விதமான சூழ்நிலையில், பாவத்தின் விளைவுகள் அபரிமிதமான அளவு அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே இந்நிலையில் தேவனுடைய பிரதிநிதிகள், கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக (சரீர அங்கத்தினர்கள் என்ற முறைப்படி) பிரதான ஆசாரியனுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, நீதியினிமித்தம் அவரோடு துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. நமது மாபெரும் ஆசாரியராகிய கிறிஸ்து, “ஒப்புரவாகுத-ன் உபதேசத்தை” வெகு தெளிவாக வெளியரங்கமாகப் பேசினார். நீதியை விரும்பி அதன்படி நடக்கிறோம் என்று பெருமை பேசிய இஸ்ரவேலரால் அவர் வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டு, அவமானப்படுத்தப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அவர் வழிவந்த அப்போஸ்தலர்களும், தாங்கள் உண்மையாய் நடந்ததினாலும், “ஒப்புரவாகுத-ன் உபதேசத்தை” விட்டுப் கொடுக்காததினாலும் நிந்திக்கப்பட்டனர்.

“என் நாமத்தினிமித்தம் நீங்கள் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்.” “என்னிமித்தம் உங்களை நிந்தித்துத் துன்பப்படுத்தி, பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் பேரில் பொய்யாகச் சொல்வார்கள்.” உலகம் உங்களை வெறுக்கிறதென்று ஆச்சரியப்படாதேயுங்கள். உலகம் உங்களைப் பகைக்கும் முன்னர் என்னையும் பகைத்தது என்று அறியுங்கள். (மத்.10:22. 5:10-12) மாபெரும் போதகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இவ்வார்த்தைகள் இன்றுள்ளது போலவே இந்த யுக இறுதி வரையிலும் கூட உண்மையாக நடந்தேறும். யார் யார் விசுவாசத்தோடு அவரது பிரதிநிதித்துவத்தை அப்பியாசப்படுத்தி, தேவனுடைய முழு ஆலோசனையையும் அறிவிக்க வெட்கப்படாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் படும் உபத்திரவங்கள் இன்னதென்று வெகு விரைவில் அறிந்து இவ்வாறு கூறுவர்.

“...உம்மை நிந்திக்கிறவர்களுடைய நிந்தனைகள் என்மேல் விழுந்தது.” (சங். 69:9; ரோமர். 15:3)

“ஒப்புரவாகுத-ன் ஊழியத்தை” ஆசாரியர்கள்

நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் பெற்ற ஆவியின் அபிஷேகம் ஊக்குவித்து வழிநடத்துகிறது. இதனால் ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் தன்னையே முழுமையாக தேவசித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து, ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவப-யாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இதுவே அவர்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை என்றும் உணர்ந்து கொள்கின்றனர். (ரோம. 12:1) இங்கே தெய்வீக திட்டத்தின் ஞானம் அற்புதமாக விளங்குகிறது.

ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒவ்வொரு சகோதரனும், கிறிஸ்துவினிமித்தம் சகிப்புத் தன்மையோடு, எந்தளவு துன்பங்கள், சுயதியாகம் செய்கிறார்களோ, அவைகளே தேவபார்வையில் விசுவாசக் கிரியைகளாக எண்ணப்பட்டு அதே அளவிற்கு வெகுமதியாக, தேவப் பிரதிநிதிக்குரிய அந்தஸ்து அளிக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்துவினிமித்தமும், சத்தியத்தினிமித்தமும் இவ்வாறு துன்பங்களை அனுபவிக்கத் தவறுபவர்கள், புதிய உடன்படிக்கையின்படி விசுவாசமற்ற ஊழியக் காரார்களாகிறார்கள். கிறிஸ்துவினிமித்தமும், சத்தியத்தினிமித்தமும் சிலுவை சுமக்கும் நல்ல போர்வீரர்களாக, தற்போது விசுவாசத்துடன் ஜீவிக்கின்றவர்கள் மட்டுமே, ஆயிரம் வருட அரசாட்சியில் கிறிஸ்துவோடு உடன் சுதந்திரர்களாக இணைந்து, ஒப்புரவாக்கும் உன்னத ஊழியத்தைச் செய்யும் தகுதி பெறுவார்கள்.

“கிறிஸ்துவுடனே கூட நாம் மகிமைப்படும்படிக்கு அவருடனே கூடப் பாடுபட்டால் அப்படியாகும்.” அவரோடு கூடப் பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடு கூட ஆளுகையும் செய்வோம், நாம் அவரை மறுத-த்தால், அவரும் நம்மை மறுத-ப்பார்.” - ரோம. 8:17; 2 தீமோ. 2:12,13, தீத்து 1:16

“...ஒருவனும் உன் கிரீடத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதபடிக்கு உனக்குள்ளதைப் பற்றிக் கொண்டிரு.” - வெளி. 3:11

“...நீ மரண பரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்பொழுது ஜீவ கிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன்.” - வெளி. 2:10